

REVISTA DEL CENTRO DE LECTURA

CUARTA ÉPOCA

REUS, AGOSTO DE 1969

NÚMERO 204

DIRECTOR: ANTONIO CORREIG MASSÓ

Redacción y Administración: calle Mayor, 15 - Talleres: Gráficos Rabassa - Baja del Carmen, 23 bis - Tirada ejemplares 2.250 - D. L.-T. 20-1958

SUMARIO: *Josep Iglésies i Fort. — Sobre Francesc Gras i Elias*, por JOSEP IGLÉSIES. — Noticiari. Activitats del Centre. — Pla d'ensenyances. — Estadístiques: llibres ingressats, socis ingressats, llibres servits.

JOSEP IGLESIES I FORT

Si el Pregó de la Festa Major d'enguany —l'extraordinari contingut del qual no renunciem a comentar més endavant—, pronunciat pel senyor Josep Iglésies i Fort, ha estimulat les reflexions dels reusencs sobre l'ésser de la ciutat, també ha estat motiu, en els lleures estiuencs, per a considerar els mèrits de l'autor, conegut i estimat de tots, la ploma del qual, amb prodigiosa fecunditat al llarg de molts anys, ha esdevingut una de les primeres dins les especialitats que han estat objecte d'una plena consagració.

Reusenc de soca-rel, enamorat de les nostres coses i del Centre de Lectura, el seu nom ens honora en els àmbits culturals del país. No cap en un editorial ni un esment a la seva obra, de caires tan diversos. Fa temps que ha dedicat les seves preferències a estudis geogràfics, on la demografia i les realitats econòmiques juguen un paper important, a través de xifres estadístiques captades amb pacients investigacions per conèixer unes bases del procés històric dels nostres pobles. A part d'innombrables monografies, es destaca la seva aportació a la Geografia de Catalunya, en curs de publicació.

Iglésies és alguna cosa més que un tècnic en aquestes matèries. Un altre caire seu, personalíssim, és l'imaginatiu, aliat a una visió històrica que es manifesta en una labor narrativa de fets i persones evocats amb vivacitat gràcies al buf d'una creació literària servida per un estil dinàmic i acolorit, i un lèxic ple de sal i de llum. ¿Qui no recorda "Scala Dei", "L'esment diví", "La gerra d'ossos", etc.?

Si hi ha entusiasme en la seva prosa tan rica de valors, tanmateix no cau mai en un embadaliment gratuït envers Reus, perquè el seu sentit crític el porta a situar documentalment els valors al lloc que els correspon. Ho veurem en el treball que avui ens complaem a publicar, i que publiquem tot fent palesa la gratitud de la "Revista" per la seva col·laboració tan valuosa i assídua.